

[Inge Fischer Møller]

det nok vigtigt at påpege, at vi kun kan komme videre, hvis vi også bruger nytænkning og fantasi.

På møder rundt omkring i landet er alle partier enige i, at der skal gøres en hel masse for de arbejdsløse. Jeg har ikke deltaget i ét eneste møde, hvor der ikke har været et stort ønske om at få behandlet alle de forslag, som arbejdsministeren er kommet med som bilag til det foreliggende lovforslag. Jeg vil for de mange arbejdsløse håbe, at det ikke kun har været tomme ord. Nu må der handling til.

Den kommende tid vil vise, om de øvrige partier er lige så interesseret i at klare problemet, som socialdemokratiet er. Desværre må vi erkende, at vi ikke har været fremsynde nok. Nu bliver der rig lejlighed til at vise, at viljen er til stede. Socialdemokratiet vil og kan, men resultatet er også afhængigt af andre partiers stilling.

Til slut vil jeg gerne stille et spørgsmål til arbejdsministeren. Skal vi fastholde datoen den 1. januar 1978? Hvad med ham eller hende, der falder for kravet f. eks. den 31. december? Jeg tror, det vil medføre store problemer. Til slut vil jeg udtrykke håbet om, at ministerens meget positive bemærkninger om, at han vil være åben over for dette spørgsmål under udvalgsarbejdet, også vil holde stik.

Lawaetz (FP):

Jeg er enig med den socialdemokratiske ordfører i, at vi alle vil bekæmpe arbejdsløsheden, men vi tager nok fat fra hver sin ende.

Dette lovforslag går ud på to ting. Den ene er, at den gældende lov forlænges i 3 år til 1. januar 1981. Det er der i sig selv ikke så meget at sige til, forudsat man erkender, at man ikke kommer arbejdsløsheden til livs inden for disse 3 år. Det er der desværre ikke meget, der tyder på, for det er jo ganske enkelt sådan, at det ikke er lykkedes socialdemokratiet at styre forretningen Danmark. Regeringens sidste nye egne tal ser sådan ud: 1976 130.000 arbejdsløse, 1977 160.000 og et mærkeligt udtryk, 1978 kun 170.000. Disse store tal har regeringen tilsyneladende accepteret, men det hverken kan eller vil fremskridtspartiet.

137 Ft

De forskellige kunstige foranstaltninger med erhvervstilskud og beskæftigelsesarbejder skulle sætte 20.000 i arbejde, nøjagtig det samme tal som tilgangen til arbejdsmarkedet. Altså lig nul.

Den anden del af lovforslaget går ud på, at langtidsledige med kun 26 ugers arbejde inden for de sidste 4 år kan fortsætte yderligere 1 år med fuld understøttelse uden at bestille noget. Der kan selvfølgelig være en række menneskeligt tragiske tilfælde, men fremskridtspartiet vil sætte et stort spørgsmålstegn ved, hvor mange det drejer sig om. På baggrund af de i de seneste dage fremkomne udtalelser fra en modig arbejdsformidlingschef og en endnu modigere fagforeningsformand, Kristian Brok, i Grindsted, er vi meget i tvivl om, hvor mange der reelt er til rådighed for arbejdsmarkedet.

Sammenholder vi dette med, at arbejdsløhedskasserne inden for de sidste 3 år har haft en tilgang af medlemmer på 43 pct., og med, at understøttelsen efter de gældende regler i de sidste 5 år er steget 25 pct. mere end en specialarbejders gennemsnitsløn, frygter vi meget for, at et stort antal er tilfredse med at gå hjemme med op til 32 kr. 30 øre i timen.

Efter min opfattelse og beregninger, der støtter dette, går der alene mindst 40.000 husmødre og passer hus og børn med fuld understøttelse. Det er ikke en diskriminering af kvinder, for de er tvunget ind i det. Man gjorde alt for at trække dem ud på arbejdsmarkedet, og så sendte man dem hjem igen. Summen af disse plus antallet af 60-67-årige plus antallet af såkaldt unge arbejdsløse udgør halvdelen af de arbejdsløse, vi har i dag. Det er bl. a. denne kategori, man nu yderligere vil give et års statsløn. Det er både moralsk og økonomisk forkert.

Samtidig er det vel efterhånden en offentlig hemmelighed, at der er masser af ledige stillinger, der ikke besættes. Det turde være utopi. Arbejdsvægring er et ord, man i visse kredse ikke må omtale, men vi kan i stedet for bruge et pænere ord, ulyst til at tage forefaldende arbejde.

På denne baggrund kan vi ikke uden videre gå med til dette forslag. Skal vi medvirke, skal der laves masser af ændringer og undtagelser, f. eks. at langtidsledige, hvis økonomiske forhold er gode, måske fordi den anden